

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכי־משנה:
רוב איתן, ברוד נאיר, אורי סלע

עורך כיתוב:
איתן נבירול
הכתב הראשי:
עמואל פרט
עורך תכנית:
סימה אילון
צלם המערכת:
יהודה זעירא

הברי המערכת:
ניחאל בשן, ניצה נבי, פילי נלילי, רותי ורד, ברוי הרבי, יוחנן ורביקה וראי, אוסקר טאבור, שבתאי לוי, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קינו, סילבי קשת.

הצייר הראשי:
שמואל כהנר
מנהל מבצעים:
שלמה איר
עורך דפוס:
אריה אריאל
מנהל מעבדה:
נתן רוזן

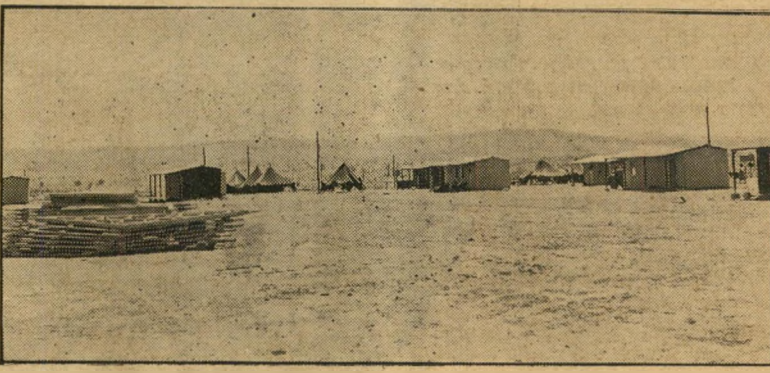
רח' גליקסון 8 תל־אביב. מען המברקים:
"עולמפרט" ת. ד. 136, טלפון 26785.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות. מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח לכושר", "דו"ח לנוסע" וכו' המוכנות על־ידי חברי המערכת ונבדקות על־ידי המדור "דו"ח לכושר" כולל מודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ולדעות המובעות בהן ושאינן משקפות בי שום צורה שהיא את דעות המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

21.6 '21

לפני ארבעה חדשים, עת הגיעה פרשת חיפה לשיאה, נכנסה אחת המזכירות לחדרי הוודיעה ששלושה גברים רוצים לראות אותי. שאלתי מי הגברים. המזכירה לא היססה: "הם נראים כמו גאנגסטרים!"
הגאנגסטרם ונכנסו. הם היו חסונים ושופעי־כוח, ואחד מהם ענד שפם גדול מאוד. אך כבר כעבור כמה דקות התפרקה אצלי המתיחות הפנימית. השלושה, נסתבר, לא היו שליחיו של אבא חושי. להיפך, הם רצו להקים חוזה בחבל לכיש וביקשו את עזרת העולט הזה. פרסום מהאים שבועון, כך חשבה, עשוי להזרים אליהם את התגבורת שהם היו זקוקים לה.
למען האמת, התייחסתי לכל העניין בספקנות מסוימת. בשעתו עמדתי קרוב לעריסת

משק בית ניר כיום

גרעין עמית, נסיונם של כמה מקוראי העולם הזה לצאת להתיישבות בלתי־חלופית. ראיתי אז מה אדירים המכשולים העומדים בדרכו של כל נסיון כזה. החיצוניים, ובעיקר הפנימיים, אולם אי־אפשר לסרב לבקשה כל כך חיובית. הומוגנית לצאת עם חברי הגרעין החדש למחנה־היכרות בשטח. ראיתי את האנשים מסיבי למדורה, וחשבתני על העניין. ניתנה לי שהות רבה לכך, כי במשך כל הלילה לא נתנו הצעירים הנרגשים לאיש לעצום עין. בבוקר התגברה בלבי הרגשה שלא יכולתי לנמקה. הייתי בטוחה כי בחורים ובחורות אלה, בני בארץ יעקב, חיילים ותלמידי עינות, צליחה.

חורתי מן המחנה ברוח מריממת, ישר לתוך המהומה במשרד המערכת. היה זה אותו יום שבת בו הניחה הפצצה. הכתבה ראשונה על הגרעין הופיעה בגליון בו סיפרנו לך על הפצצה (העולם הזה 92). חיווינו בכל לבנו כי הפרסום יועיל.

למחרת יום ההתקפה על חאן־ינאס חג גרעין בית־נר את עלייתו לקרקע. נסעתי לשם מייד כשנרגע המצב ליד הגבול ואפשר היה להקדיש את תשומת־הלב הדרושה למה שנעשה בפנים הארץ. לא האמנתי למראה עיני: במקום שהיה שומם לחלוטין עוד לפני כמה שבועות, התניססה עתה שורה של צריפים צבעוניים, ובתוכם חיים רוחשים. המוסדות השקיעו בגרעין כבר קרוב ל־100 אלף לירות. בית־נר הפכה עובדה קיימת — יש מאין.

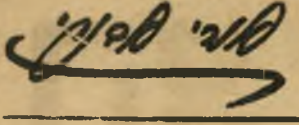
אם עזר הפרסום בהעולם הזה ואם לאו, לאט־לאט הצטרפו לגרעין בחורים ובחורות, שאיש אינו יודע מניין באו וכיצד קלטו את הרעיון. הם מסתובבים כיום בין הצריפים כאילו נולדו שם. אך עוד יש צורך בבנות, ואם את אהבת את הגוף הפתוח וחברה של צעירים היודעים מה הם עושים, סעי לבקרים.

השבוע הגיעה המערכה הגדולה של העולם הזה נגד חושיסטאן לנצחון מזהיר, אך לא מפתיע. כוחות האויב נסוגו לאורך כל החזית. למרות שנשארנו בודדים במערכה עד הרגע האחרון, לא היה לצד השני הכוח להחזיק מעמד.

תחילה באה הידיעה כי זכריה פרייליך, אחת מנקודות־המוקד העיקריות של משרד הגאנגסטריזם, נאלץ סוק־סוף להגיש את התפטרותו. שנה שלמה נמשכה בחשאיות מוחלטת חקירת־הנישטוש, שבאה לטהר אותו מכל אשמה. עד ליום הבחירות צרחו כל שופרי השחיתות שפרייליך חף מכל פשע, שהוא יתבע לדין את משמיציו. עתה, אחרי שפרסמו את המיסמך שהוכיח לחלוטין את אשמתו, מסתלק פרייליך בשקט, כשבכיסו סכום הגון של פיזצוים. אחת העמודות החשובות ביותר של כוחות החושים נפלה, כחומות יריחו, אחרי תקיעה בשופר הגדול של האמת.

אחרי משלט זה נפלה גם העמדה המרכזית של כל המערך. אבא חושי הוריע שהוא מחסל את קרן־ראש־היערי. איתו מכשיר־סתרם שהוא הורוע הכספית של הגאנגסטריזם. הוא לא עשה זאת, חס ושלוט, כתוצאה מלחץ העולם הזה — כך הוריע — אלא מרצונו החופשי, כדי למנוע עצמאות נוספת. עד הרגע האחרון נאחו בקרנות המובה. עתה נגדעה הקרן. חושי עצמו זקוק, כנראה, להחלפת אויב. הוא עומד לנסוע לאמריקה, לייצג שם את ישראל במערכות המגבית היהודית המאוחדת. אכן, נציג מטאים מאד לארץ חלוצית. האיש שלא הגיש עד היום משפט נגד העולם הזה, ילך להטיף לטוהר־המידות ולרועת

הנדבנות. ויש עוד קוץ בנסיעה זו: אבא חושי צריך להיות אחד העדים העיקריים במשפט המתנהל בין המהנדס העירוני החושיסטי, יוסף כהן, לבין העולם הזה. יתכן שהוא סבור כי האוויר הצח של פלורידה נוח יותר לבריאותו מאשר האוויר הדחוס באולם בית־המשפט.

מכתבים

היה ונשאר רבינוניסם. "הרותניק" (אפילו לא הכרות במפלגה) ואיש אצ"ל.

יעקב ינובסקי, תל־אביב
לא רבים הוודעים שעורך־הדין שמואל תמיר הינו אחר הנורמים החשובים שיש לדגם הלך בלתי מבוסס ביוזמתה של מפא"י ובעליות קרנה ונצחונה של הנועה הלאומית. תמיד, לדעננו, הינה הדמות שחוללה את המפנה בהרכב הכנסת השלישית. וכל הכבוד ל"לוחם העשוי ללא־חתי" — סמל הרוח החמומנות.

קבוצת קוראים, תל־אביב
התאכזבתי מרה: גם לכם אין דם. איש השנה הוא. יב ציריך להיות, שלום מחירו, הפקיד הי קמן והלוחם הנרול. האיש אשר התמור נגד מכונת החושים, למרות שהובטחה לו משרה שמנה על־ידי הציננים הכלליים. כאנשי משנה לאיש השנה הייתי מציע את שותפיו למאבק! יוסף כהן (לא המנהיג!) אי מחלקת המסים של העירייה החושאית ואת תומם וינר.

הנני מבקש לשמור את שמי בסוד מפעמים מובנים.

פקיד בעיריית חיפה
התואר שחקן השנה הניע לנתן כונן מהקאמרי. ייתכן וכונן היה להציע כשחקן־המשנה של השנה, כי כל תפקיד המשנה בביצועו הם מצר יינים. מ' שהוא בתפקיד המשנה במוריד הנשם לא ישכחהו עד מחר...

יהודית מרחבי, דת־גן
אינני מכין את נימוקים לבחירת זוה שפיר כאשה של השנה האם איש/ת השנה חובית/ להיות סמל שכולם נוהים אחריו, או משהו מיוחד שאין רבים כמותו? קשה להאמין לכם שחופשתם ולא מצאתם את האשה של השנה בישובי הספר או במכוני המדע כמותני שיכולתם למצאה בחדר מיוזבוי־הספר בנבול הרצועה, בהם ביקרתם לאחורנה.
גם אם תבואו אלינו אוכל בקלות למצוא בשיילכם מועמרות לתואר זה. אינשאללה בשנה הבאה!

חיים מינקלשטיין, שדה־בוקר

כל הכבוד לשושנה ריכבר. אולם היא עדיין אינה יכולה להתחרות עם קושניר על התואר ספורטאי השנה. לפי דברכם נבחרה שושנה משום שהיא מקפידה על שישת אימונים סדירה, ואילו קושניר אינו עושה זאת וכימך רק על הבקרתיו האישיה מדי פעם, מפליא מאד!
כלום לא ידוע לכם כי לאיש משק־ספר אין אותה יכולת הנגונה לבחור להורים אמורים בסביר בות תל־אביב, הסרת־דאנות, שלדושה עומרים מאמן, שרה־אימונים מסודר זמון בשש? למי רות העזרה הרבה מצד חבריו למשק נאלץ "דוריק" לא פנים לוותר על תחרות (ושלא לדבר על אימון) בנלף יום עבודה שלם נמצא לו מה ליה. דוקא משום כך מניע לדוד קושניר תואר

דוד קושניר

כסורטאי השנה, בצירוף פרס הקרה מערכת העולם הזה וכשם כל הקוראים.

ת. בראון, פתח־תקוה
...הישגיה של שושנה ריכבר אינם עולים על הישגיו של קושניר מבחינה ספורטיבית אכסר לוישתי. כיום, עם משגו של ענף שהיית הנשים בהולאנד, חסרות לריכבר 10 שניות בריכבר בכדי לזכות במקום נכבד...

עורא נ צבי, תל־אביב
ההישג של דוד קושניר בורשה בקפיצה לרוחק (7.16 מטרים) יכול היה להביא לישראל את הי מקום התמישי באולימפיאדת הלסינקי ב־1952. זהו ההישג הנרול ביותר מבחינה בינלאומית שיכול היה ישראל להביא למדינתו. למותר לציין, כי קושניר הינו הספורטאי היחיד בארץ הממחיר באימון. הרקים לעמנו לצורך זה איצטריון משלו במשק־הספר יורעאל בו הוא חבר. למרות חובו תיו בעבודת המשק (הוא מרכז את ענף הי מטעים) ובמערכת הכתרון מוצא הוא פנאי לאי מון יומיומי. על כל אלה היה הוא ראוי לתואר כסורטאי השנה.

יערה ברנר, תל־אביב

שנה טובה

הרו ברכתי אליכם לשנה החדשה: ויני מברכת את כל ורכי העולם הזה, את כל קוראיו ואת כל וחמי השלום והאמת. הנני מברכת אתכם שנה טובה לכל השנים וזכות עלינו — שנה טובה ומוצלחת. ויהי ברכתי ויני נאמנים תמיד!

שלומית אשרי, פתח־תקוה
המכשולים נמוג נמוגו, המעצורים שכול כשלו, הם לא ישכרו אותנו, אנו גם לא נכוף הנב' חזק ואמץ!

שלמה קאמינקר, תל־אביב
שנה טובה — שנת שלום! וקצת מורא ומשוּא־פנים...

הכשרת הנער־העובד "למרחב", יראון
ברכות לעתון העולם הזה, שבשערו בחורות נרולות חזה, אבל אותו כראי לקראו כי רוח העצורים שלטת בו ובין שרדותיו ההומור משתור.

נורית בך־שלום, תל־אביב
האה שנה זו לכם שנה תמימאית: (א) שנת הכפלת הקוראים (ב) שנת הפתחת מתקשים (ג) שנת הוספת עמודים (ד) שנת חילוק המחירים.

יורם אבקביץ, חדרה
שנה טובה לחברי המערכת, שנת שנשנו לשביר עזו (ותפוצה רכה).

גאלי סלוצקאי
למערכת כולה — החל בראשים וכלה במשנים ובכל שאר העובדים המסורים: שנה ברוכד ויוצרת, שנת התרוממות השבועון מלע נליהחיים העכורים ליפה והטוב!

אליעזר נוה, ראשון־לציון
שנה טובה, שנת ברכה ויוצרה. מה העניינים? מוזיקים עוד מעמד?

מיכאל, משק חמדיה

תגמור ושעשועים
מדוע הכתבה שלכם בעניין האריונים ושני הוואמפיירים (העולם הזה 934) היא כה מברחת וכה מרתקת? האם אינכם חושבים שפעולות התגמול שלנו אינן משהקים שנועדו, לעשות שמה? אלא תשובה הכרחית על תוקפנות מעט זעת? ערכיל־פנים, עם צילומים האבסכולוטיביים והספרורים הסיקאטיים סביבם, לא הצלחתם, כדברכם, "למלא חובה" — ללוח את הליחמים והמנינים באשר הם" אין מלוחם את חילינו כד... לא כן...!

ישראל וארדייק, הבון בית־העמק
בין אימון לאימון הספקתי לקרוא את העולם הזה ונהניתי מאד מהכוננה המרתקת על הארץ וינים. המשיכו להציץ ולקפוץ לאזורים ולמקור מות כנון אלה!

ט. שמואל בר, 328814 צה"ל
...הכתבה שהוסיפה כבוד לחיילים, למשקי הי ספר ולהעולם הזה!

רות בתלוי, באר־שבע

הכה כשטן
במדור מכתבים למערכת (העולם הזה 935) נתפרסם מכתב ובו דענה מעשית להוציא את הערכים ואת הקומוניסטים מחוץ לחוק. כותבי המכתבים — ש. קמינר וי. מושלץ — מתפללים על שמצאתם לנכון להגן על ערכים ועל קומר ניסטים מפני פגיעות בלתי חוקיות. האם לא ידוע שעל יסוד אותם נימוקים נוספ (להוציא מכלל החוק יהודים וקומוניסטים) רצחו פוגרו מיכסים מיליוני בני אחריו? יהודים, יהודים! השטן מתהלך בתוכנו ומציע את הצעותיו...

הנם האלחומי
אני מסכים לעריכת התנד, כפי שבועעה בירי לילי נליו (העולם הזה 935) פרט לסעיף אחד בו הוא מפרשת איך עזרתי של אליהו שפכו כדי מים על המבט. אני סבור שלא מים היו בכדים, אלא פני מבתי־ההמוק החופאיים.

סוגיה קשה יותר היא עניון האש מהשמים: הכיבד נופלת אש מהשמים בימים שעדיין לא היו מטוריטילון, אך לא פצצות־הכנה והרקי מות? לא כן! אפשר לשער שהאש נורתה בעזרת חיצים (מתוך בלוג מקומי, ברומה לוח של פרופסור פיקארד) מיד עם הינתן האות האלחומי על־ידי אליהו שהשתמש, כנראה, במשרד זעיר מהטיפוסים המודרמים בהעולם הזה (922).

פנחס כיסלוח, חולון

איזה פלא, איזה פלא, אם יש מכשירים כאלה?

איש השנה
...לפי מה שכתבתם על איש השנה (העולם הזה 935) יוצא שמואל תמיר הוא לפחות איש מלמח, אם לא כענני. והני ידוע לכם שתמיר